

eller sådan noget. Da jeg brugte formuleringen ørerne i maskinen, var det jo netop, fordi jeg ikke ville sige, at de var blevet dømt for noget som helst, men kun at de havde haft ørerne i maskinen. Og det er blevet påtalt, og de har rettet sig efter det, sådan som det nu skal være, for vores ombudsmandsinstitution fungerer glimrende, og der er ikke forskel på høj og lav i denne her sammenhæng. De eneste, der har lov til at sige, at han ikke må stikke næsen i sagerne, er os.

Og sådan skal det jo være i denne sammenhæng, for jeg synes, det ville være betænkeligt, hvis vi sagde, at han ikke måtte stikke næsen i en sag, fordi der sad en højesteretsdommer i den. Uha-uha-uha! Der sidder i øvrigt højesteretsdommere i masser af de dér nævn, og jeg går ikke ud fra, at det er derfor, man er betænkelig ved, at de stadig væk er underlagt ombudsmandskompetence.

Så vil jeg godt lige sige om det dér med at afvente Nordskov Nielsen-udvalget: Det vil jeg altså advare meget imod at vi gør. Der er meget, der tyder på, at det kan blive en langsom og lang sag. Nu har vi fået lovning på at få svar ved nytårstid, men jeg har en mistanke om, at det altså bliver trukket noget i langdrag. Nordskov Nielsen-udvalget var nedsat, før vi havde førstebehandling sidste år. Jeg synes ikke, det skal afgøre, om vi kan gennemføre denne her lov, hvordan Nordskov Nielsen-udvalget skal se ud. Så bliver tingene altså viklet sammen på en måde, så vi ender med ikke at kunne rokke os til noget som helst. Hvis svaret kommer her til jul, kan vi jo inddrage det, men jeg tror faktisk, det vil være dumt, og det har heller aldrig været oplægget.

Bjørn Elmquist (RV):

Det kan jo være helt spændende at overvære sådan en lille karrusel på evighedshjulet i Folketinget, når man begiver sig ud i en debat. Det er også derfor, vi er her.

Jeg vil vende tilbage til lovforslaget og tilkendegive, at vi fra Det Radikale Venstres side er godt tilfredse med, at det er blevet genfremsat, og det vil vi gerne takke Præsidiets for. Vi er jo et af de partier, som i hvert fald p.t. ikke sidder i Præsidiets.

Det er en uændret genfremsættelse, og det ligger i sagens natur, at på trods af de resultater, der er kommet ud af vores behandling i Retsudvalget, og de ideer, der er udtrykt i beretningen, som et stort set enigt udvalg afgav den 21. sep-

tember 1995, kunne Præsidiets ikke begynde at ændre på det udkast til lovforslag, som lå fra ekspertudvalget under professor Bent Christensen. Det har vi fuld forståelse for i mit parti. Deri ligger selvfølgelig ikke et politisk valg fra Præsidiets side.

Dette lovforslag er sjældent derved, at vi ikke har en ressortminister, der sidder og følger med og kommer med gode råd, og vi har heller ingen embedsmænd med i logen, for der er intet ressortministerium. Det er vores egen lovgivning. Og det kan jo så få én til at håbe, at Folketingets partier og vi, der sidder i Retsudvalget, kan vise, at vi egentlig godt kan selv, når vi er på egen boldgade.

Vi lægger vægt på i mit parti, at vi får udvidet Ombudsmandens kompetence til at omfatte også det kommunale område. I takt med den øgede nærhed, der har udviklet sig i det danske demokrati, sådan at flere og flere ting afgøres på kommunalt plan, synes vi, det er meget vigtigt også at få inddraget den del af den danske administration under Ombudsmandens kompetence.

Vi mener i og for sig – det er blevet ganske klart præciseret under udvalgsarbejdet sidste år – at der ikke er nogen, der vil angribe selve kernen i kommunalfuldmagten, altså den lokale kommunalbestyrelses suveræne afgørelse af, hvor man vil lægge et bestemt serviceniveau; men når det kommer til administrationen, mener vi nok, at det kan være en meget vigtig ombudsmandsopgave at påse, at man også i den kommunale forvaltning følger det, vi kan kalde god forvaltningsskik.

Vi mener også, at det undervejs i udvalgsbetænkningen blev klargjort, hvad det var, der lå i ekspertudvalgets tanker om, hvilke nævn der skulle undtages. Vi nåede også et langt stykke ad vejen – føler vi i hvert fald – i retning af at se, hvilke nævn og tvistafgørende instanser der har så domstolslignende procedurer, at det kan virke forsvarligt at undtage dem fra Ombudsmandens kompetence.

Alt i alt vil jeg sige, at da jeg begav mig her ned for at deltage i førstebehandlingen af dette lovforslag, havde jeg i og for sig en pæn tillid til, at det skulle kunne lykkes at blive færdige i indeværende folketingssamling, ikke fordi det vigtigste er at få hastet en lovgivning igennem, men fordi jeg mente, det så ud til, at der på fuldt forsvarlig vis kunne findes løsninger på de problemer, der lå fra sidste års behandling.